

самофінансування – найкращий метод досягнення зазначених завдань, однак вітчизняна практика показує протилежне.

Для забезпечення безперервної виробничо-господарської діяльності у кожного підприємства має бути достатній обсяг фінансових ресурсів, а їхня структура має сприяти досягненню планового рівня прибутковості, зміцненню фінансової стійкості, забезпечувати достатній рівень платоспроможності та зростанню ринкової вартості загалом.

Такими чином, необхідні подальші пошуки напрямів вирішення проблем, пов'язаних із формуванням власних фінансових ресурсів, а також розширення можливостей використання залученого капіталу. Лише за таких умов, можливо, на нашу думку, реалізувати стратегію економічного зростання на мікро- та макроекономічному рівні.

Список використаних джерел:

1. Роечко К. В., Свистун Л. А. Особливості та проблеми формування фінансових ресурсів підприємств в умовах нестабільної економіки. *Молодий вчений*. 2017. № 11 (51). С. 1285–1289.

2. Яременко В. Г. Сутність поняття та особливості класифікації фінансових ресурсів підприємств. *Науковий вісник ужгородського національного університету*. 2018. № 19/3. С. 158–162.

Сур А. О.

здобувач

Болтянська Л. О.

к. е. н., доцент кафедри економіки і бізнесу

Таврійського державного агротехнологічного університету

ім. Дмитра Моторного

ОЦІНКА ЗБУТОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ РЕГІОНУ

Економічну спеціалізацію Запорізької області сьогодні визначають сектори економіки, які мають найбільшу питому вагу за обсягом реалізації продукції та послуг. За підсумками 2020 року домінуючу частку мають промисловість (64,26 %), оптова та роздрібна торгівля, ремонт автотранспортних засобів та мотоциклів (24,03 %), сільське, лісове та рибне господарство (4,94 %) та будівництво (1,76 %). Запорізька область має достатній виробничий потенціал для забезпечення населення основними продуктами

харчування. У регіоні є багатогалузева харчова та переробна промисловість, яка здатна переробляти сільськогосподарську продукцію, вироблену в області, забезпечувати населення регіону харчовими продуктами, а також здійснювати їх поставки за межі області та України [1].

Внутрішня потреба населення області повністю забезпечується за рахунок власного виробництва продукції сільського господарства: зерна, олії, яєць, овочів та баштанних культур. В аграрному секторі регіону площа ріллі становить 7 % від загальної площі ріллі України; створюється майже 15 % валової доданої вартості області; понад 20 % працівників від загальної чисельності населення зайнято економічною діяльністю в аграрному виробництві.

В період останніх років спостерігається негативні тенденції щодо виробництва продукції сільського господарства в Запорізькій області. Виробництво продукції сільського господарства порівняно з попереднім роком скоротилось на 14,4 %. Чинником тому стало зменшення обсягів виробництва продукції галузі рослинництва: скорочення склало 16,3 %. Також спостерігається зменшення валової продукції в тваринницькій галузі. Основною причиною, що призвела до зменшення виробництва продукції тваринницької галузі та відповідно до коливань в динаміці валової продукції рослинницької галузі стало необхідність в значних ресурсах, що потребує виробництво.

За результатами статистичної звітності, в структурі виробничої собівартості продукції сільського господарства в підприємствах значну частку займають прямі матеріальні витрати. Дослідження свідчать, відповідно до даних складу та структури виробничої собівартості сільськогосподарської продукції на підприємствах області, що задля ефективного виробництва саме вартість необхідних матеріальних ресурсів достатньо важлива. Тому, з врахуванням інфляційних процесів та динамічних змін цін продажу насіння, палива, мінеральних добрив, засобів захисту рослин тощо, запланувати оптимальний рівень виробничих витрат на тривалий період досить складно. Коливання цін придбання матеріальних ресурсів, як правило, негативно впливає на результативність виробництва

Проведені дослідження надають змогу стверджувати, що не вважаючи на темпи зростання валового виробництва продукції галузей рослинництва та тваринництва, рівень рентабельності

виробництва має тенденцію до зменшення порівняно з попереднім обраними періодами.

Товаровиробники стверджують, що основними чинниками, такого становища є високі ціни на матеріальні ресурси, оновлення матеріально-технічної бази, що відповідно відображається на зростанні виробничих витрат. При цьому, ринкові ціни іноді покривають витрачені ресурси на виробництво.

Розраховані індекси середніх цін продажу основних видів сільськогосподарської продукції тільки підтверджують результати досліджень. Протягом аналізованого періоду спостерігається тенденція зростання цін порівняно до попереднього року. Слід зауважити, що це спостерігається за всіма видами продукції без винятку. Проте, навіть така тенденція не впливає на покращення результатів діяльності підприємств, оскільки темпи зростання витрат перевищують темпи зростання цін реалізація продукції. Одним з шляхів виходу з даної ситуації може стати покращення процесу управління збутової діяльності на підприємствах.

Список використаних джерел:

1. Стратегія регіонального розвитку Запорізької області на період до 2027 року / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.zoda.gov.ua/news/48277/strategiya-regionalnogo-rozvitku-na-period-do-2027-roku.html>.

2. Функції та критерії оцінки діяльності відділів маркетингу на підприємстві / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://buklib.net/books/27924/>.

3. Державна служба статистики України: офіційний веб-сайт / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>.

4. Болтянська Л. О. Формування ринкової ціни плодової продукції / Л. О. Болтянська // Вісник Харківського національного технічного університету сільського господарства / ХНТУСГ. – Харків, 2007. – Вип. 52: Економічні науки. – С. 85–90.

5. Болтянська Л. О. Сучасні тенденції розвитку підприємництва в Україні / Андреева Л. О., Болтянська Л. О., Лисак Л. О. // ADVANCES OF SCIENCE: Proceedings of articles the international scientific conference. – Czech Republic. – Karlovy Vary – Ukraine, Kyiv, 28 September 2018. – P. 1343–1350.